

اليزابت لانغورد

ملکه ویکتوریا

ترجمه و اقتباس:

ذبیح اللہ منصوری

دشواری فام‌گزاری

شاهزاده خانم

روز بیست و چهارم ماه ژوئن سال ۱۸۱۹ میلادی با این که تابستان آغاز شده بود یک مه انبوه فضای لندن و قسمتی از شهرهای جنوب انگلستان را پوشانید و در خیابان‌های لندن عبور وسائل نقلیه متوقف گردید چون رانندگان با این که برای اطلاع دادن بیکدیگر بانک برمی‌آوردند باز نمی‌توانستند از تصادم احتراز کنند و بهتر آن دیدند که کالسکمهای کرایه و ارابه‌ها را متوقف نمایند.

در همان روز، شاهزاده گان و شاهزاده خانم‌های انگلیسی و رجال انگلستان ساعت یازده بامداد می‌باید بیکی از کاخ‌های لندن که دارای نمازخانه هم بود بروند تا این که در مراسم تعیید یک شاهزاده خانم نوزاد فرزند دوک دو (کنت) که او هم از شاهزادگان انگلیسی بود حضور بهم رسانند.^۱

دو نفر از کسانی که آن روز باید در آن کاخ حضور بهم برسانند از برجسته‌ترین رجال انگلستان بشمار می‌آمدند و یکی از آنها (جورج چهارم)

۱- تعیید اصطلاح عربی است برای رسانیدن مفهوم نامگزاری و بین مسیحیان رسم است که وقتی می‌خواهند نام بر روی طفل بگذارند او را به کلیسا می‌برند و اگر پسر باشد یک مرد پدر تعییدی او و هرگاه دختر باشد زنی مادر تعییدی وی می‌گردد و هرگاه آن طفل یتیم شود پدر یا مادر تعییدی باندازه توائی خود باو کمک می‌نمایند و اسم کوچک طفل از روی اسمی کوچک پدر یا مادر تعییدی انتخاب می‌شود ولی اجباری نیست و می‌توانند نامی دیگر برای طفل انتخاب نمایند - مترجم.

ملقب به (وسواسی) نایب‌السلطنه انگلستان بود و دیگری اسقف کلیسای انگلستان که در آن روز معتمد محسوب می‌شد.

ولی چون فضای لندن مستور از مه بود نایب‌السلطنه و اسقف کلیسای انگلستان فکر می‌کردند که نخواهند توانست در آن روز، برای حضور در مراسم تعمید فرزند دوک دو (کنت) بروند زیرا کالسکه از خیابان‌ها عبور نمی‌کرد.

امپراطور روسیه موسوم به (آلکساندر اول) هنگامی که زوجه نوک دو (کنت) باردار بود پیغامی برای دوک فرستاد و گفت میل دارم که پدر تعییدی فرزند شما بشوم و اگر فرزند شما پسر بود اسم کوچکش را آلکساندر بگذارید و هر گاه دختری بدنیآمد او را موسوم به (آلکساندر) با (آلکساندرینا) کنید.

دوک دو کنت میل نداشت که امپراطور روسیه پدر تعییدی فرزندش باشد و نام کوچک خود را روی طفل بگذارد اما نمیتوانست پیشنهاد مردی چون امپراطور روسیه را رد کند.

چون شخصی که پیشنهاد میکند پدریا مادر تعییدی یک نوزادشود و نام کوچک خود را روی او بگذارد چنین نشان میدهد که از روی لطف و محبت داوطلب آن کار شده و رد پیشنهادش، یک توهین بزرگ است و بطریق اولی اگر پیشنهاددهنده مردی چون امپراطور روسیه باشد نمیتوان پیشنهادش را رد کرد.

ولی آلکساندر اول از روی لطف و محبت نسبت به دوک دو کنت و همسرش پدر تعییدی نوزاد آنها نمی‌شد بلکه برای مخالفت با (جورج چهارم) نایب‌السلطنه انگلستان داوطلب آن کار گردید.

زیرا امپراطور روسیه میدانست که (جورج چهارم) بطور حتم پدر تعییدی فرزند دوک دو کنت خواهد شد و نام خود را روی نوزاد خواهد گذاشت و اگر بفهمد که امپراطور روسیه هم پدر تعییدی نوزاد شده، سخت متغیر خواهد گردید.

امپراطور روسیه و جورج چهارم ملقب به (وسواسی) خصم یکدیگر

بودند و نمی‌توانستند هم را بیینند و فقط یک چیز سبب شد که آنها پیکار نکنند و آن خطر (ناپلئون) امپراطور فرانسه برای روسیه و انگلستان بود و بیم هر دوی آنها از ناپلئون سبب گردید که علیه وی با یکدیگر متحده شوند و گرچه در آن موقع، (ناپلئون) دیگر امپراطور فرانسه نبود و در زندان جزیره (سنت‌هلن) بسر میبرد ولی حیات داشت و امپراطور روسیه و نایب‌السلطنه انگلستان از مراجعتش می‌ترسیدند.

نایب‌السلطنه انگلستان پدر و مادر نوزاد دستور داده بود که طفل را اگر پسر بود با اسم (جورج) بخوانند و اگر دختری بدنیآمد نام (جورجینا) را رویش بگذارند.

اما دو روز قبل از روز مراسم تعمید اطلاع حاصل کرد که امپراطور روسیه هم پدر تعییدی نوزاد شده و با خشم دستور داد که از نهادن اسم او روی طفل خودداری نمایند.

پدر و مادر طفل ناچار باطاعت شدند ولی نمی‌توانستند نام امپراطور روسیه را روی نوزاد که دختر بود نگذارند و میدانستند که اسم کوچک دختر، یا یکی از اسمای کوچک او باید (آلکساندر) یا (آلکساندرینا) باشد^۱.

باری در روز بیست و چهارم ماه ژوئن سال ۱۸۱۹ که یک ماه از عمر دختر دوک دو کنت و همسرش میگذشت طوری فضای لندن از مه اشباع شده بود که نایب‌السلطنه انگلستان و اسقف کلیسای آن کشور فکر کردند که نمیتوانند در مراسم تعمید دختر دوک دو کنت حضور بهم برسانند.

ولی ساعت یازده بامداد، مه زائل شد و وسایل نقلیه در خیابان‌های لندن بحرکت درآمد و چون ساعت دعوت هم یازده بامداد بود، نایب‌السلطنه و اسقف کلیسای انگلستان سوار کالسکه‌های خود شدند و در محل مراسم تعمید حضور بهم رسانیدند و دیگران هم آمدند بودند.

۱- از رسم نامگزاری در انگلستان که روی یک طفل چند اسم میگذاشتند نباید حیرت کرد و ما هم در قدیم همین رسم را داشتیم و روی نوزاد چند اسم میگذاشتند و بعضی از ایرانیان قدیم که نامشان در تاریخ ذکر شده چهار یا پنج اسم دارند - مترجم.